

वायव्यानि गृहपात्राणि तैर्मतस्ते इव पित्तमिव मिनाति
अवयवजातं सम्पादयति ॥

सप्तमीमाह । “आन्त्राणि स्थाली मधु पिन्वमाना । गुदा
पात्राणि सुदुघा न धेनुः । श्येनस्य पत्रं न श्लीहा शचीभिः ।
आसन्दीनाभिरुदरं न माता” इति । मधु मधुरं क्षीरादिरसं
पिन्वमाना प्रीणयन्ति धारयन्तीत्यर्थः । तादृशी स्थाली या
वर्त्तते, सेयमान्त्राणि आन्त्रस्थानीयान्यन्यानि पिष्टादिद्रव्य-
स्थापनार्थानि पात्राणि तानि गुदा गुदस्थानीयानि । स्थाल्याः
पात्राणाञ्च दृष्टान्तः, सुदुघा न धेनुः, शोभनं क्षीरं दोग्धीति
सुदुघा, तादृशी धेनुरिव स्थाल्यादिकं वर्त्तते । श्लीहशब्दो
मांसविशेषवाची, स च मांसविशेषः श्येनाख्यस्य पक्षिणः पत्रं
न पक्ष इव, तादृशः स मांसविशेषः शचीभिः स्वव्यवहारशक्तिभिः
सह पात्रैः सम्पादित इति शेषः । येयमभिषेकार्था आसन्दी
सेयं नाभिस्थानीया, या तु माता सा भूम्यात्मिका वेदिः,
सेयमुदरं न उदरमिव ॥

अष्टमीमाह । “कुम्भो वनिष्ठुर्जनिता शचीभिः । यस्मिन्नग्रे
योन्यां गर्भो अन्तः [३] । सासीर्यक्तः शतधार उत्सः । दुहेन
कुम्भोऽस्वधां पितृभ्यः” इति । उलूकपक्षिसदृशो मांसविशेषो
वनिष्ठुः, योऽयमत्र द्रवद्रव्यस्थापनार्थः कुम्भः स वनिष्ठुस्थानीयः ।
स च शचीभिः स्वशक्तिभिः जनिता उत्पादयिता । यस्मिन्
वनिष्ठौ अग्रे पुरोभागे योन्यामन्तर्यां गर्भो वर्त्तते, अत्र सुराऽ-
वनयनार्थं शतच्छिद्रप्रयुक्तः कुम्भो योऽस्ति सोऽयं व्यक्तः स्पष्टः ।